

Leyla Düştü Gözünden

– Ahmet Akkoyun · 07 Aralık 2009

Haber geldi birinden
Adam kalktı yerinden

Pustu rüya sustu an
Serap atmosferinden

Ayak baştı baş ayak
Ricatlı zaferinden

Zemin titredi sanki
Ses çınladı derinden

Uzandı yeřil asa
Nefes aldı pirinden

Hasret yaktı saçını
Ateř çıktı terinden

Karanlık perde açtı
Alev yüklü serinden

Leyla düştü gözünden
Mecnun çıktı ferinden

Bülbül hayır yok dedi
Ne ölü ne dirinden

Ebabil taş taşıdı
Ebrehe'nin kirinden

Ümide tohum ekti
Çile aldı üründen

Mahsul sancıya düştü
Aydınlığın köründen

Dere açtı koynunu
Su çekildi zârından

Kurudu susuz çınar
Emanetsiz yarından

Kırlangıç bina dikti
Adamın gururundan

Sesi parçaladı ses
En sonunda zorundan

Uçurtma yere düştü
Son vuslatsız turundan

Ne alan oldu onu
Ne emsâldi türünden

Zaman bana ne dedi
Aşk yoksa şiiirinden

Ömür hitâma erdi
Nasipsiz seferinden

Makberî güldü geçti
Riyakârlık şerrinden

Makberî – Ahmet Akkoyun....05/12/2009.....17:30...İst